

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

N

Ø

R

R

E

I

NR. 12 - 1969 - 61. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

Et højskoleophold

- er at høre, se opleve og medvirke.
- er at samles til fælles dygtiggørelse.
- er at opleve en begivenhedsrig tid.

Han er vor julegave

Sådan lyder en linie i en lille julesalme. Vi ved alle, hvem denne linie handler om.

Når der er tale om at give, ledes vore tanker i tre retninger: Mod giveren, mod gaven og mod modtageren.

Han er vor julegave.

Det er Gud, der giver. Ved sin gave træder Gud frem af sit skjul. Ved sin gave giver Gud sig til kende for os, der ikke af os selv kan kende ham. Gaven fortæller os om giveren. Gaven vidner om, at Gud kommer os i hu. Gaven vidner om, at Gud holder af os. Gaven får os til at rette vort sind mod giveren.

Han er vor julegave. Gaven er Jesus Kristus. En gave må pakkes ud. Man kan ikke se udenpå pakken, hvad den indeholder. Hyrderne kunne ikke se på barnet i krybben, men de så dette barn i lyset af engelens ord. Barnet er, om jeg så må sige, indpakningen. Indholdet er de ord, han taler, de gerninger han øver mod mennesker og for mennesker. Indholdet finder vi i bibelens ord og kirkes forkyndelse.

Nu tændtes lys i skyggers land. Der er så mange skygger i verden og i det enkelte menneskes liv. Der nævnes mange af disse skygger, hvor der fortælles om Jesu møde med mennesker, men vi kan se i alle fortællingerne, at Jesus er lyset. Når han kommer

til os i julens budskab, vil han være lyset i det, der kaster skygger i vort liv.

For gaven er til os. Se, jeg forkynder eder en stor glæde, som skal være for hele folket. Adressen er tydelig nok: Hele folket. Ingen nævnt og ingen glemt. Så er det os, der må have lov til at tage imod. Så er det os, der må takke for lys i skyggers land.

Gaven er til hele folket, altså ikke til os alene. Derfor kalder gaven os til at være med til, at den kan blive kendt. Hver må finde sin måde.

Han er vor julegave. Det er vor Herres Jesu Kristi nåde, at han for vor skyld blev fattig, for at vi ved hans fattigdom skulle blive rige.

E. Mejdabl.

Ind under jul

Hvor er tiden – ind under jul – dog en underlig tid. Vi har årets korteste og mørkeste dage, men samtidig hører de til årets travleste dage.

Menneskene gribes af en indre uro.

De haster afsted og spørger sig selv: „Mon vi når det til jul?“ De bliver hjælpsomme og tildels medgørlige. Man hjælper hinanden, smiler osv. Børnene gribes også, de vil være med overalt, bage kager m. m. De gamle bliver snaksomme, de får et fjernt glimt i øjet og fortæller om deres barndoms jul. Selv det moderne forretningsliv står på gloende pæle. Omsætningen øges ved større imødekommenhed. Man har råd til at være flink.

På gader og fortove løber mennesker frontalt sammen, men hvad sker – der lyder et „undskyld“.

Vilhelm Gregersen har malet hele stemningen:

Der er noget i luften
jeg ved ikke hvad,
som forår, skønt skoven
har mistet hvert blad.
Der er noget i luften
som rosernes duften,
som fuglenes fryd,
skønt rosen er falmet og fuglen
er draget mod syd.

Ovennævnte tid – *der er adventstiden* – har en dybere mening end den materielle.

Advent har med forventning at gøre.

Forventning kan have vidt forskellige årsager og mål. At forvente en god jul – kan udtales med samme ord, men have forskelligartet mening.

A. kan mene en jul med mange gaver.

B. kan mene en rolig og fredelig jul.

C. kan mene en religiøst betonet julefest.

Her fra skolen menes det sidste. Om julens budskab måtte nå os – om vi ville modtage det i tro og tillid – om vi hver for sig

måtte opleve ordene: „Eder er i dag en frelser født“.

Mads Nielsen siger et sted: At holde jul er at vide sin sjæl i samklang med Guds evige hjerte.

Modtag vor hilsen og tak, og ønsket om et godt nytår.

På familiens vegne
Ellen og Tbs. Mogensén.

– og folket satte sig til at spise og drikke, og derpå stod de op for at lege.

2. Mosebog 32, 6.

Mad og leg, brød og skuespil, er noget, som vi er optaget af.

Således har det vel været altid og alle steder, og således var det også i Sinai ørken, hvor Israels børn for mange tusind år siden boede i en teltlejr.

Men dengang i Sinai var der noget, der var forfærdeligt. I stedet for at ofre til Gud, havde folket ofret til guldkalven.

Måtte vi vogte os for afguderne. Penge, mad, nydelser og leg kan blive afguder, det – som det hele drejer sig om.

Måtte vore hjertes helt tilhøre vor Herre Jesus Kristus, og måtte vi med tak modtage livets gaver af hans hånd. Da ville vi få en god jul med den allerbedste gave fra Gud: Fred i hjertet for Jesu skyld. Og netop denne fred kan alene give os den store glæde.

Vi ønsker vore tidligere elever og medarbejdere og alle skolens venner en rigtig god og glædelig jul med tak for alle gode minder, for hilsener, breve og besøg. Vi sender en særlig hilsen til de elever, som vi sjældent eller måske aldrig ser. Vi tænker især på dem, der færdes på de store have, og på dem fra Island, Grønland og Færøerne.

Kærlig hilsen

Kirsten

Agnes og A. Kristensen
Bredgade 32, 7600 Struer.

*Søde Jesus, Davids rod,
kæmpestærk og barnegod,
kongesøn fra englehjem,
frelser født i Bethlehem!
Du, som giver nytår bedst,
kom herind og vær vor gæst,
gør en liflig julefest!*

Kingo Grundtvig

Adventskransens første lys

blev tændt i dag. Lyset stod der så lille og ensom i en skumringsmættet stue. Det stod der og bare lyste og varmede efter evne. Det skelede ikke efter, om nogen bemærkede dets skær og varmegivning. Det gjorde, hvad det kunne på den plads, det var sat; og uden at vide af det bar det vidne fra den Jesus, der i sin bjergprædiken sagde til den lyttende discipelkreds, som stod om ham: I er verdens lys . . . Lyset skal ikke og må ikke skjules under en skæppe . . .

Der er noget eget over disse lys i en adventskrans. En krans har hjulets form, og vi nutidsmennesker har som bekendt i høj grad ladet hjulene erstatte benenes funktion, når vi flyttes fra sted til sted. Tidens og livsskæbnernes hjul snurrer med rasende hast, og ind imellem spørger vi: Hvem har ved rattet, og hvor ender vi henne? Er vi alle blinde, der føres af blinde!

Men se, kransen er også en ring. Der er det besynderlige ved en ring, at ingen kan sige, hvor den begynder, og hvor den ender, og derfor blev den evigheds symbol. Så får tankerne da evigheds flugt, og vi mindes vore kære døde og takker for dem og lægger dem i Gud den Alkærliges stærke hånd. I håb og tro.

Og når om nogle uger det fjerde og sidste lys tændes og brænder ned, er ringen sluttet, da har vi opfyldelsen og oplevelsen af adventsbudskabet: „Herren kommer“, levende for øje og sind.

Da holder jul vi med glæde.

MEN FØR KIRKEKLOKKERNE KIMER til julefest er der – i de sidste dage før jul – mindst 117 ting at tænke på og ordne. At

remse dem alle op kan ikke lade sig gøre, og at forsøge derpå ville være ganske unyttigt, da enhver – mand, kvinde, barn – har sine særlige job at varetage.

Måske er det ikke helt unyttigt at minde om, at vore mange gøremål har som hovedhensigt at berede en god og glædelig og alvorsfuld fest for enhver, som på nogen måde kan kaldes vor næste. Kender vi ikke alle en eller flere, der er ensom, syg, fængslet, fattig, uheldig? Vist gør vi det. Og så kan vi forøvrigt støtte de gode institutioner, der er nødvendige også i vor tid, og har forbindelseslinier til disse.

Men så er det vel iøvrigt både menneskeligt og kristeligt rigtigt, at vi særlig har omsorg for dem, der står os nær, gennem slægts- og venskabsbånd. At vi efter evne – men ikke over evne – bereder en takketone hos dem og én selv for julens gode budskab: Eder er i dag en frelser født.

Dette er et godt budskab for den, der føler og ved, at han har brug netop for en frelser fra synd og død og den ondes mægtige angreb. Det er et glædeligt budskab, fordi det gælder alle og er det største og bedste, som er sagt til os mennesker. Det er et alvorligt ord, fordi vi ved, at lyset vel kom til verden for at lyse i mørket, men mørket greb det

ikke og stod det imod, da det første gang blev tændt, og siden i århundreder hos mange – og i mit eget indre.

NÅR KIRKEKLOKKERNE KALDER

til juleaftensgudstjeneste, er der vel en og anden og måske mange, der nødvendigvis må blive derhjemme eller være i arbejde andetsteds – og de fortjener tak og påskønnelse fra os andre – men hvor er det festligt så mange som muligt at følges til Herrens hus, sidde tæt stuvet sammen, mens bønner bedes, salmer synges, skriftord læses, og evangelium forkyndes. Levende lys stråler og varmer og giver genskin i barnets, den unges, den midaldrendes og bedsteforældrenes øjne. Tak og lovsang bevæger ens sind, og noget eget fredfyldt og stille sænker sig over én, uden at forstyrres på egentlig måde af barneskos skraben på gulvet og utålmodige barnestemmer, der temmelig højtlydt udbryster: Skal vi ikke snart hjem, mor! – Også dette hører juleaftenens gudstjeneste til og ville savnes, om det ikke var der.

Og så er der julefesten i hjemmet med festligt dækket bord, god mad, familie- og vennesamvær og julegaver, og altsammen, i bedste fald, med det samme centrale midtpunkt:

Julen er kommet med solhverv for hjerterne
bange.
Jul med Guds barnet i svøb under englenes sange.
Kommer fra Gud – bringer os glædskabens bud.
Æren er Guds i det høje.

Jul kan fejres på god måde med utallige variationer. Javel. Heldigvis. Men sådan sad jeg altså og drømte om min jul gennem en syvti år såvel. Sådan drømmer jeg om, at den skal opleves også i år. Og så slutter jeg med ønsket om en *glædelig jul og et velsignet nytår* for alle læserne – og mig selv.

Laurits Kaag,
Femmøllervej 10, 8240 Risskov.

Mens vi venter - på hvad?

Omtrent som første del af overskriften formuleres hvert år en udsendelse i radio og fjernsyn. Udsendelserne er tilrettelagt forskelligt fra år til år, men i sigtet dog ens: man ønsker at give de sidste timer et eller andet indhold, de sidste timer, før dørene slås op, og man står med beundring i blikket ved synet af det „lyslevende“ juletræ.

Situationen kender vi alle. Og er det end børnene, som mest åbenlyst giver følelserne luft, så betager synet dog os alle, og vi glædes derved. Hvor ofte situationen har gentaget sig, vi fryder os år efter år til den begivenhed, som ligger bag ordene: mens vi venter.

Men overskriften har en fortsættelse, og den lille tilføjelse er nok dybest set det væsentligste for os at undersøge nærmere.

For hvad er det – tilsyneladende – så stor en del af familien Danmark venter på ved juletid 1969? – Ja, for børnenes velkommande er forventningerne vel stort set rettet mod de ting, vi voksne værner dem til at vente. Dvs. julegaver, juleknas, julekalender, julemænd i moderne tilsnit som rum-piloter, månemænd osv.

Og vi voksne venter efter julefrokost, julekort, julefred i betydningen, hvile efter en hektisk juletravlhed, hvile til at få oversigt over, om „ventetiden“ har givet et godt økonomisk resultat.

Er det et fortegnet billede? Er det ikke – tilsyneladende – hvad de mange forventer af julen 1969? – Jeg tror det, og om du end mener, at det ikke i særlig grad rammer os, som læser dette blad, er det dog nok værd at overveje, om ikke også vi undertiden sætter vore forventninger til ting, som i forbindelse med kristen jul må siges at være uvæsentlige, ja endda direkte medvirkende til at tilsløre denne højtids sande indhold.

Jeg har ikke kunnet frigøre mig fra disse tanker, efter at have hørt en udsendelse i radioen, hvor man – 37 dage før jul – i et af storbyens supermarkeder havde samlet mange børn omkring julemanden for at tænke det første juletræ. Og så spørger man sig selv: er dette for at tilfredsstille eller for at oparbejde et behov – et behov for en forventning – efter hvad?

På julemandens spørgsmål om børnene snart ventede efter rigtig jul, råbte de bekræftende i kor.

Og her er vi ved sagens kerne: Mon ikke mange flere end vi aner venter efter *rigtig jul*?

„Mens vi venter“-tiden kan vi gøre længere og længere, kan mætte tiden med fængslende indhold – det kan dog ikke tilfredsstille menneskets dybeste behov: *rigtig jul*.

Indpakningen kan skabe forventning, men denne er dog rettet mod indholdet. I kan selv føre tanken videre.

Måtte mange flere få en *rigtig jul*, og måtte vi, som vover at kalde os kristne, vise vejen.

Mens vi venter – på Ham – sendes denne julehilsen til alle I „gamle“ elever – kendte og ukendte – med ønsket om en velsignet julefest.

*Arne, Astrid, Tove, Kirsten,
Bendte og Otto Grønbæk.*

JULEHILSENER

Vore hjerteligste hilsner til bladets læsere med ønsket om en god og velsignet jul.

*Helene og Ludvig Meinild,
Hadsundvej 93,
Randers.*

Et lille barn i dag er født,
en trøster for al verdensnød,
et fattigt barn og dog Guds søn,
født af en jomfru ren og skøn.
Rådgiver, underfuld og fred,
så er hans navn i evighed.

Hvor så man før slig kærlighed,
at du, barnlille, kom herved.
Dit levnedts tunge vej at gå,
at vi skal evig frelse få,
at vi, o Jesulil, engang
hos dig skal synge livets sang.

Du alle himles sang og lyst,
du spæde barn ved moders bryst.
Du sindets dybe, rige fred,
jeg ved din krybbe knæler ned.
Jeg vil dig ganske høre til,
du lille barn, min Jesulil.

Med denne lille julesang, som vi er kommet til at holde så meget af, vil vi gerne ønske alle en rigtig glædelig jul.

Edel og Ejvind Juhl.

Julen 1969

I Lukas 10, v. 38-42 står den beretning om søstrene Martha og Maria, vi kender den jo udmærket, Martha har travlt med det huslige, men Maria sætter sig ned for at høre, hvad Jesus har at sige hende.

Nu nærmer sig julen, og vi har så travlt med alt det, der skal gøres, bare vi når det. Der er først alle julegaverne der skal købes, der skal skrives en stor bunke kort med „glædelig jul og godt nytår“, der skal bages de sædvanlige små – og større kager, slagtes, steges og laves sylte med meget mere, bare vi dog når det, vi kan da umuligt holde jul uden syltet flæsk med rødbeder.

Ak ja, vi gør os uro og bekymring med mange ting, men hør hvad julens Herre siger til Martha: „Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tages fra hende“. Ikke et ondt eller nedsættende ord om travlheden, det var jo nødvendige ting, som måtte ordnes, men den gode del, det er at sætte sig ned ved Jesu fødder og lytte til, hvad han har at sige os.

Hermed vil vi ønske alle bladets læsere en rigtig god og velsignet julefest og et godt nytår.

Ragnbild og J. P. Vestergaard.

Det hænder, når et lille barn får en julegave, at det er mest optaget af indpakningspapiret. Det er det, der optager det, og det er det, der udfylder tiden.

Lad det ikke gå sådan med os. Måtte vi alle i år få den rette juleglæde i øje, at det ikke blot er alt det ydre ved julen, vi glæder os over, men at julens budskab må blive det største for os.

O kom til os alle,
du højtidens drot,
om lokken er gylden,
om håret er gråt!
Udbred dine hænder,
mens lysene brænder
og skænk os din fred.
Thi evig, ja evig er glæden,
når du følger med.

En rigtig god og velsignet jul.

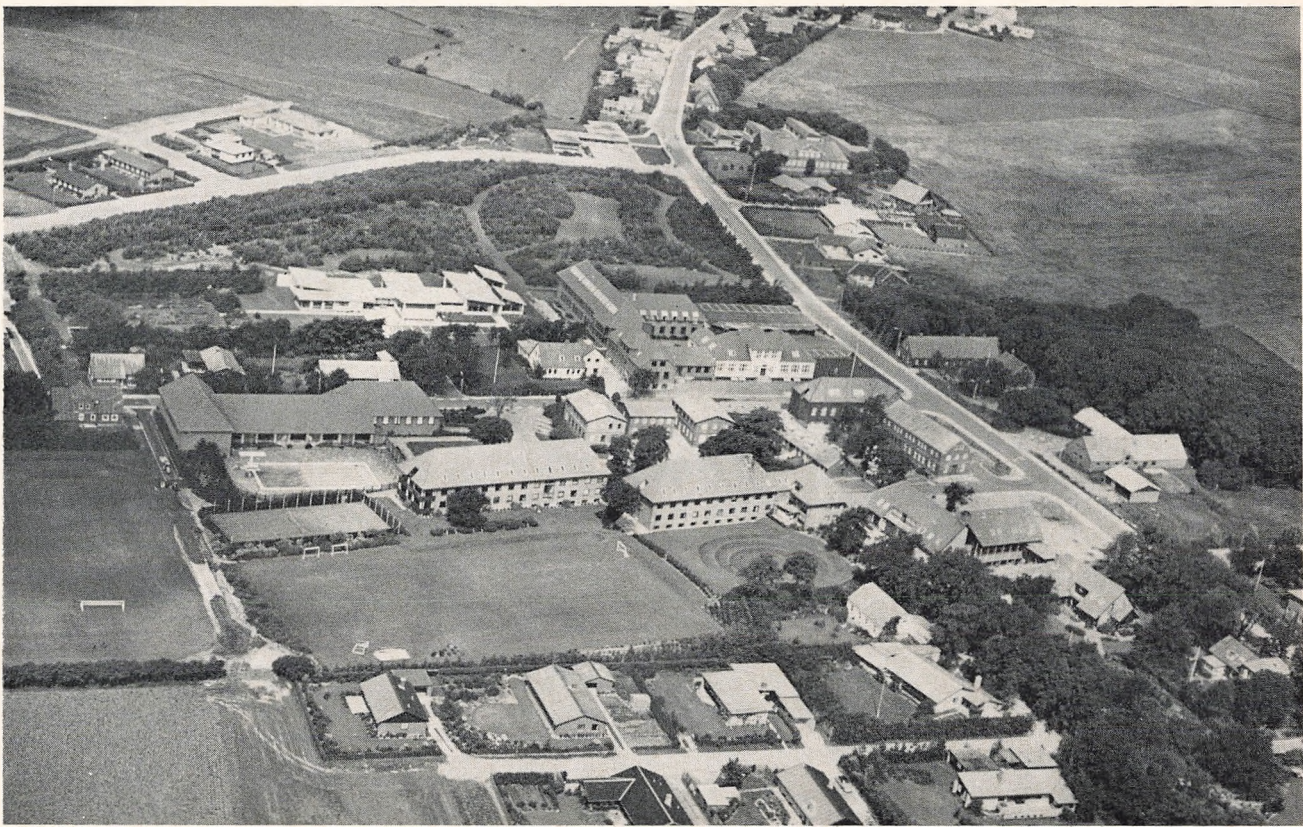
„Jeppé“.

Hvorfor passiviteten?

Hvorfor er Danmarks kristne unge så passive? Er det, fordi alt omkring os er godt, skønt og rigtigt? Eller måske fordi det er for anstrengende for os at gøre noget? Er vi bange, og i så fald for hvad? Er vi bange for andres meninger og deres dom over os? Er den nugældende passivitet en afsløring af mangel på tro? Jeg mener, det er enhver kristens pligt at vide, hvad den kristne lære indebærer, og derfra være aktiv i den verden, vi er sat til at tjene. Jeg mener, der er mange uretfærdige ting til i denne verden, som kristne burde være med til at udrydde. Men igen passivitet. Hvorfor tror mange kristne, at politik ikke er noget for dem? Kristne burde være aktive i verdensbegivenheder. Kristne burde tage standpunkt til mere inden for politik og pressestof. Jeg kunne fortsætte, men det korte af det lange: tro og gerning kan ikke adskilles efter min mening. At opfylde dette krav kan være svært, men har vi tro nok, vil Gud gøre det muligt.

Anne Andersen.
(Herning-Bladet).

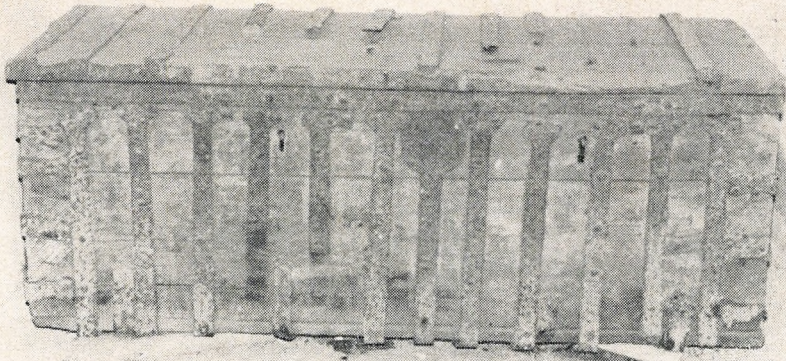

Som modtræk over for seminarieplanlægningsudvalgets forslag om nedlægning af bl. a. Nr. Nissum Seminarium udsendte dette i sommer en meget veludarbejdet bog med mange kort og billeder og oplysende tekst. Fra denne bog bringer vi her et billede af Seminariebyen og et kort, som viser, hvorfra i landet seminariets elever kommer.

Kirkekistens historie

Det er ikke ualmindeligt i gamle indberetninger o. l at finde notater som dette: „Kirken er i slet forfatning. Flere vinduer er ituslåede. Sneen fyger gennem dørens revner, og gulvene er flere steder itutrådte!“ I tider, hvor interessen for kirken var ringe eller landsbyens fattigdom særlig stor, har også Nr. Nissum kirke fået lov at forfalde. Det har været nemt at skaffe sig adgang. Men oppe i kirkens kor stod gennem flere hundrede år en tung jernbeslået egetræskiste forsvarligt aflåst ved hjælp af to store nøgler. Heri gemtes præstens messeklæder og formentlig også de kar, der anvendtes ved altertjenesten.

I begyndelsen af vort århundrede har man formentlig i menigheden syntes, at den gamle klodse kiste var overflødig. I hvert fald stod den på et vist tidspunkt hos gårdejer Niels Hald på Grøngaard og tjente som kasse til foder for kreaturerne. Her blev den fundet af kunstmaler Malling, der i 1916 - 18 restaurerede Nr. Nissum kirkes alter og prædikestol. Han købte kisten af gårdmanden for 100 kr., og den forsvandt fra sognet. I Sulkjærs bog om Nr. Nissum sogn findes en bemærkning om, at kisten vistnok findes på herregården Aunsbjerg mellem Viborg og Kjellerup.

I foråret 1969 lykkedes det os ad snørklede veje at få kontakt med godsets ejer, der fortalte, at kisten ganske rigtigt står i en kælderhvelving på Aunsbjerg. Ved velvilje fra godsejer fru Pretzmann fik vi i juni lov at besøge gården og se den gamle kiste. Som billedet viser, er tiden ikke gået sporløst hen over den. Men man får dog indtryk

af, at det ikke har været helt let at bryde den op og stjæle kirkens værdigenstande.

Men hvordan er kirkekisten havnet på Aunsbjerg? Også det fik vi oplyst. I 1918 opholdt maler Malling sig nogle måneder på Aunsbjerg for at udføre nogle dekorationer i hovedbygningen. Her fortalte han godsejer de Neergaard om den gamle kiste, og den historisk interesserede godsejer købte kisten og placerede den i hvelvingen.

Måske lykkes det ad åre at få kisten tilbage, så den igen efter en grundig restaurering kan få den plads i Nr. Nissum kirke, den har haft i 2 - 300 år.

Henning Fogde.

(Kirkebladet i Nr. Nissum).

KONDIOPFORDRING

Vore dagblade har i denne sommer gjort meget ud af en kampagne, der opfordrer os alle til at bevæge os f. eks. uden bil.

Jeg tilslutter mig fuldt ud disse synspunkter, og ønsker langt flere den fornøjelse som legemsøvelser er.

Nedenstående er et lille klip, der går fint ind i pressens øvrige anmeldelser.

Tab for alt ikke lysten til at gå. Jeg går mig hver dag det daglige velbefindende til og går fra enhver sygdom. Jeg har gået mig mine bedste tanker til, og jeg kender ingen tanke så tung, at man ikke kan gå fra den.

Søren Kierkegaard
(1813-55)

Siden sidst

*Vor sol er bleven kold,
vi er i vintervold –
og dunkle dage.*

Johs. V. Jensen har skrevet ovennævnte indledningslinier. De er ret godt dækkende for vejret her i Vestjylland siden 24. november. Nogle udtrykte det sådan, at julen kom en måned for tidligt. Vi andre, der tænker på økonomi, tænker vel mest på, at det kan blive en lang vinter og dermed en dyr vinter.

Vi er kommet godt igang med højskoleholdet, og det viser sig som sædvanligt, at vi har været heldige endnu engang. Desværre blev en af de nyankomne sygemeldt efter ca. 14 dages forløb, og det ser ikke bedst ud med helbredet. Dvs., at en plads står tom. Kender I, der læser dette, en ung pige, som ikke rigtig ved, hvad hun skal beskæftige sig med efter jul – henvis hende så til os. TAK!

Vi er også kommet så langt med 9. og 10. klasserne, at vi har indsendt andragende til ministeriet om prøverne i foråret 1970. Tidligt? egentlig ikke. Sætter man sig et mål – må der også sættes ind i tide for at nå et godt resultat.

Af kalenderen ser jeg, at november også bød på fire store møder i Limfjordshallen. Vi opfordrede stærkt vore elever til at deltage 2 aftener. Om disse møders betydning er der delte meninger, men at deltage kan da ikke skade.

Lemvigegnens DMS-ungdomsudvalg havde indbudt til møde her på skolen tirsdag d. 25. november, men begrundet vintervejret var tilslutningen meget lille. Finn Allan Pedersen stiftede eleverne bekendtskab med ved denne lejlighed.

Alle blev fotograferet torsdag d. 27. november. Vi håber, at det må blive „gode“ billeder, idet tuberkulosevognen stod for optagelserne. Et folkegode vi tænker for lidt på. Jeg – og mange i min aldersklasse – husker sikkert et eller flere familiemedlem-

mer, der i vor ungdom opholdt sig på sanatorier.

Nu i december er der planlagt en indkøbstur til Flensborg. Turen er sikret, og nogle glæder sig dertil, Andre påstår, at det slet ikke kan betale sig. De sidste har sikkert ret.

— — —

December – ja, så er det snart jul. Jeg vil slutte dette års udpluk om skolens hverdag med at ønske: „at vi alle må nå at forberede julen – og få tid til at holde den.

Ths. M.

*

LEVE MED OG VÆRE VÅGEN

Ovennævnte er et gammelt citat og har intet at gøre med ungdomsoprør i nutiden.

Det stod bl. a. over indgangsdøren til et forsamlingshus på min hjemegn, og det burde faktisk stå over alle „døre“ i livet.

På en høj- og efterskole er det vel en „selvfølgelighed“ at det burde være sådan. Jeg husker tydeligt mine egne højskoleophold, hvor man efter evne søgte at leve med og være vågen.

Det samme gør vi i vinter på Nr. Nissum. Timer og fagrække sætter deres egne grænser, der er man nødt til at være vågen, såfremt man vil leve med.

Fritiden er anderledes. Her er eleven stillet anderledes. Der skal eget initiativ til – man skal bl. a. have ulejlighed med at „gå med“, og „være med“.

Foruden en ret god elevavis, arbejder 10. kl. med egen avis, hvis stof angår klassens liv og færden. Det giver sikkert mange timers arbejde og dermed er et mål jo nået.

Der er startet en „fritidsklub“, hvor eleverne også har initiativet – sælger sodavand og pølser – og har det hyggeligt.

En filmklub viser film – og bagefter diskuteres disse – og mange problemer dukker op.

Andre spiller håndbold, billard, bordtennis osv. Jo, den gamle skole lever med – også i 1969.

Et billede fra vort nye program. Hjælp med til at skaffe elever til din gamle skole.

Vinterskolens elever

Højskoleelever august - november 1969

1. Johanne Jepsen, Spøttrup.
2. Bente Nielsen, Møborg.
3. Inga Morbech Nielsen, Kibæk.
4. Erik Poulsen, Kisum.
5. Birte Hyldgaard Thomsen, Thisted.
6. Bodil Bech Thorsen, Lødderup, Mors.
7. Lilli Vendelbo, Holstebro.

Efterskoleelever 1969 - 70

1. Henning Lund Andersen, Vorgod.
2. Jytte Andersen, Ginnerup, Hurup.
3. Ruth Bech Andersen, Haderup.
4. Søren Chr. Axelsen, Vorgod.
5. Bodil Bakgaard, Lind, Herning.
6. Bente Skou Bech, Møldrup.
7. Hanne Binderup, Søndregaarde, Fur.
8. Peder Stentoft Bobbjerg, Stagsted.
9. Mads Ejner Bredal, Bedsted.
10. Jens Brunsgaard, Nr. Nissum.
11. Lene Ebba Brunshøj, Vinderup.
12. Bodil Sohn Christensen, Søndregaarde, Fur.
13. Magnus Christensen, Skovsborg, Rødkjærsbro.
14. Anna Dalgaard, Vinding, Sørvad.
15. Gunnar Hestbech Dalgaard, Rom, Lemvig.
16. Ninna Dollerup, Knudstrup, Aalestrup.
17. Vita Dueholm, Serup, Hvidbjerg.
18. Hanne Fly, Svendstrup, Vinderup.
19. Anette Mark Gasseholm, Hjerm.
20. Conny Hansen, Herning.
21. Kaj Hedegaard, Ans by.
22. Anna Kathrine Hjøllund, Nr. Kollund.
23. Ninna Hoffmann, Vinding, Sørvad.

24. Mette Gade Holm, Serup, Hvidbjerg.
25. Birthe Jacobsen, Linde.
26. Gudrun Toftdal Jensen, Stagsted.
27. Kristine Jensen, Struer.
28. Lis Inge Lystbæk Jensen, Lomborg.
29. Villy Josefsen, Skjoldborg.
30. Lisbeth Kobbensmed, Fredericia.
31. Edith Storbjerg Kristensen, Flynder.
32. Tove Kristensen, Vinding, Sørvad.
33. Doris M. Lauridsen, Naur.
34. Ruth L. Laursen, Rønbjerg.
35. Inga Markussen, Albæk Gammelby.
36. Benny Lund Mathiassen, Rom.
37. Karen Marie Meldgaard, Vinding, Sørvad.
38. Bente Boel Nielsen, Herning.
39. Elly Nielsen, Hodsager, Holstebro.
40. Jytte Blaunfeldt Nielsen, Haarby, Fyn.
41. Karen Krabbe Nielsen, Arsuk, Grønland.
42. Marius Krabbe Nielsen, Arsuk, Grønland.
43. Mary Hede Nielsen, Kibæk.
44. Jørgen Bech Olesen, Sperring, Thisted.
45. Bodil Pedersen, Naur.
46. Benny Pedersen, Herning.
47. Inge Marie Rasmussen, Feldborg.
48. Greta Risbjerg, Rønbjerg.
49. Bodil Sandholm, Holstebro.
50. Kaj Trillingsgaard, Hygum, Klinkby.
51. Ruth Troelsen, Barde, Herning.
52. Ellen Vester, Brunshåb, Viborg.
53. Peder Vestergaard, Barde, Herning.
54. Conny Villadsen, Rønbjerg, Skive.
55. Carl Peder Østerby, Lomborg, Lemvig.

Højskoleholdet november - marts 1969 - 70

1. Grethe Lund Andersen, Vinding, 7550 Sørvad.
2. Else B. Dørken, Bilstrupgaard, 7800 Skive.

Højskoleholdet

August-november 1969

Stående fra venstre: Johannes Mejlvang, Nr. Nissum – Inga Nielsen, Kibæk – lærer Grønbæk – Johanne Jepsen, Spøttrup – Birthe Thomsen, Thisted.

Siddende fra venstre: Lilli Vendelbo, Holstebro – Bente Nielsen, Møborg – Erik Poulsen, Kisum – Bodil Thorsen, Lødderup, Mors.

3. Karen Elgård, Vium, 8620 Kjellerup.
4. Anna Sigrid Hansen, Hanbjerg, 7830 Vinde-rup.
5. Hans Høholt, 9670 Løgstør.
6. Lis Hørup, Nørdam, 9632 Møldrup.
7. Johanne Jepsen, Spøttrup Mark, 7863 Spøt-trup.
8. Edna Joensen, Færøerne.
9. Kirsten Lilletorup, 8800 Viborg (fra jan.).
10. Niels Chr. Lynggaard, Karby, 7960 Morsø.
11. Johannes Mejlvang, Nr. Nissum sem.by, 7620 Lemvig.
12. Inger Mogensen, Vindum, 8840 Rødkjærsbro.
13. Bente Nielsen, Møborg, 7570 Vemb.
14. Inga M. Nielsen, 6933 Kibæk.
15. Tove Odderhede, Ræhr, 7730 Hanstholm.
16. Bodil Pedersen, Vind, 7500 Holstebro.
17. Linda Pedersen, 8500 Grenå.
18. Grete Klausholt Rasmussen, 7800 Skive.
19. Karen Skov, 8800 Viborg.
20. Jens P. Smed, Frøstrup, 7741 Frøstrup.
21. Poul Snabe, Præstegården, Hygum, 7671 Klinkby.
22. Jørgen Hanbjerg Svendsen, Vejrumbro, 8800 Viborg.
- 66-67 Ove Rasmussen, c/o Vagn Krøjgaard, Gjel-lerup, 7420 Hammerum.
- 66-67 Frk. Anne-Lise Nielsen, Amtssygehuset, 6800 Varde.
- 1966 Frk. Jytte Hauge Mathiassen, Fårup, Vol-dum, 8900 Randers.
- 65-66 Svend Stensig Kristensen, Knorborg, Drø-strup, 9690 Fjerritslev.
- 65-66 Henning Kjeldsen, Pilbjerg, Naur, 7500 Holstebro.
- 65-66 Jakob Galtenborg, Vester Hedegård, 7430 Ikast.
- 1965 Frk. Elin Munkholm, Sønderhå, 7752 Sned-sted.
- 1964 Fru Alice Pedersen, Absalonsgade 37 st., 8000 Århus C.
- 1963 Frk. Grethe Truelsen, Møllegade 25¹, 7400 Herning.
- 1963 Frk. Anne Grethe Rasmussen, Foersom, 6880 Tarm.
- 1963 Frk. Ruth Olesen. – Fru Ruth Christensen, Agergaard, Flynder, 7660 Bækmarksbro.
- 62-63 Hardy Sørensen, Borgergade 26, 7090 Bregning.
- 1962 Frk. Grethe Kristensen. – Fru Grethe Pe-dersen, Ljørring, 7430 Aulum.
- 1962 Fru Else Søgaard Andersen, Fredslund, Nr. Felding, 7500 Holstebro.
- 61-62 Poul Ejnar Garsdal Christensen, Kragevig, 4291 Ruds Vedby.
- 1961 Fru Ester Løth, Stouby Høseri, 8983 Gjerlev J.
- 58-59 Kaj Pedersen, St. Mosegaard, Timring, 7480 Vildbjerg.
- 1958 Fru Sonja Mortensen, Grønnegade 19, 6950 Ringkøbing.
- 57-58 Diakon Thorkild Thorsen, Dalhoffsminde, 6170 Hoptrup.
- 56-57 Gunnar Ivan Madsen, Lundgårdsgade 15, 7490 Aulum.
- 56-57 Erik Th. Nielsen, „Næsgaard“, Århusvej, 8800 Viborg.
- 54-55 Ejnar Utoft, Korskærvej 170², 7000 Fredericia.
- 1953 Fru Anna M. Nielsen. – Fru Anna M. Pe-tersen, Aartoft Mark, 6381 Kliplev.
- 1950 Frk. Mary Petersen, Skovvejen 71³ th., 4200 Slagelse.
- 1947 Fru Esther Thøgersen, Nr. Telling, Hjerm, 7830 Vinderup.

✧ Højskolepost

Vore møder

20. dec. Asp. A. Kr.
27. dec. Nees. J. P. V.
28. dec. Tørring. O. G.
28. dec. Holstebro. A. Kr.
29. dec. Humlum, A. Kr.
2. jan. Dejbjerg. A. Kr.
7. jan. Gimsing. Ths. M.
15. jan. Snedsted. Ths. M.
21. jan. Lomborg-Rom. M. og K.

Vinterelevfesten

afholdes søndag 1. februar.
Nærmere program i januar-nr.

Adresseforandringer

- 67-68 Frk. Bodil Pedersen, Nr. Nissum Højskole, 7620 Lemvig.
- 67-68 Jakob Bjerre, c/o Pauli Bjerre, 7371 Fasterholt.
- 1967 Fru Magda Jensen, „Strandhuset“, Strandbjerggaard, 7600 Struer.
- 66-67 Anders Stensen Josefsen, Ejsingkjær, 7480 Vildbjerg.
- 66-67 68-69 Ejner Lystbæk Jensen, St. Houliind, Houe, 7630 Bonnet.

Udgivet af Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening – Redigeret af forstander Ths. Mogensen.

CHRISTENSENS BOKTRYKKERI STRUER 21889

STATENS PÅDSTODSÅBILNING
FREDERIKSBERG ALLE 22
NORLANDS KRISTENSEN